

Реферат на тему: "Пісня у драмі-опері Івана Котляревського "Наталка Полтавка""

Іван Котляревський

РЕФЕРАТ

Пісня у драмі-опері
Івана Котляревського
"Наталка Полтавка"

Пісня у драмі-опері
Івана Котляревського
"Наталка Полтавка"

Не забувай того, хто сміло,
Із ясним сміхом розбудив
І розгорнув ширококрило
Понад землею рідний спів...
М.Рильський

Поетичне народнопісенне сприйняття нашим народом людини й навколишнього світу зародилося під впливом української природи, народних звичаїв та обрядів. Воно виявляється у психології, етиці, моралі, в побуті, естетиці та в інших сферах життя.

Художньо-естетичним підтвердженням цього є п'єса Івана Котляревського "Наталка Полтавка", яка виникла в добу, коли на терені нашої історії вирішувалась доля української культури. Її поява була тим могутнім весняним громом, що пробудив самосвідомість нашого народу.

№Назва пісніХто виконує1."Вітер віє горою"Наталка Полтавка2."Ой я дівчина Полтавка"3."Віють вітри, віють буйні"4."Ой мати, мати! Серце не вважає"5."Видно шляхи полтавські..."6."Підеш Петре, до тієї, яку тепер любиш"7."Чого ж вода каламутна"8."Та йшов козак з Дону, та з Дону додому"Петро9."Сонце низенько"10."У сусіда хата біла"Микола11."Ворскло – річка невеличка"12."Гомін, гомін, гомін по діброві"13."Чи я тобі, дочко, не добра желаю"14."Дід рудий, баба руда"Виборний15."Ой під вишнею, під черешнею"16."От юних літ не знав я любові"Возний17."Всякому городу нрав і права" Головна героїня п'єси Наталка не тільки словами, а й піснями розкриває свою вдачу, вроду, долю. Пісня "Ой я дівчина Полтавка" – це ліричний автопортрет героїні, простої української дівчини, що подобається хлопцям своєю красою, веселою та жартівливою вдачею і вірністю, всією душею Петрові. Образ Наталки романтизований. Серце дівчини сповнене сумом і тривогою за коханим.

Рішучість дівчини в боротьбі за щастя звучить у пісні "Ой мати, мати! Серце не вважає". Нею вона звертається до матері. Наталка вважає, що "лучче умерти, як з немилим жити, сохнути з печалі, щодень сльози лити".

Спочатку XIX століття долітають до нас Наталчині пісні, буйні й ніжні, зігрівають зворушливою дівочою вірністю наші серця.

Як хочеться вірити сьогодні в те, що давні та вічно молоді пісні Наталки знатимуть наші хлопці та дівчата.

Петро сумує, що немає в нього "ні хатини, нема щастя, ані жінки". Одначе бідний сирота багатий душею – своєю наполегливістю; добротою та вірністю в коханні до Наталки. Нарікаючи на свою злу долю він словами пісні "Та йшов козак з Дону" каже: "Не спасибі долі, коли козак в полі, Бо коли він в полі, тоді він на волі".

Образ Петра оповитий мінорною гамою почуття кохання у його різноманітних виявах – вірності, стражданні та в самопожертві.

Побратим Петро, Микола, що теж "без роду, без племені, без талану і без приюту", — весела та добра душа. Слова його пісні "Гомін, гомін, гомін по діброві", де бувало хлопця знають і орда, і ляхи, і турчин, свідчать про мандрівний, незалежний, безкорисний характер героя. Пісні, сповнені почуття національної гордості за славних прадідів великих, які вміли хоробро відстоювати рідну землю і обороняти її від ворога, як видно, імпонують настроям і почуттям бурлаки Миколи. Він збирається разом з козаками – чорноморцями "тетерю їсти, горілку пити, люльку курити і черкес бити". Микола був волелюбний, розумний, дотепний, добрий.

Пісні водного – дзеркало його душі. У сатиричній пісні "Всякому городу нрав і права" втілює художнє образне виявлення "Філософії і найдійовішим засобом розкриття образу водного є його мова. Це суміш канцеляризмів, старослов'янізмів, казенно-судової лексики. Прості та ясні думки він так закручує, що важко й зрозуміти їх простому народу.

Оскільки кожен твір залишає помітний слід у літературі, він має зайняти і певне місце в серці кожного учня.

Ті вічні пісні, ті єдині спадки

Взяли собі други поети-нащадки

І батьківським шляхом пішли. Леся Українка